

moje duše. Podprl sem glavo o deblo in sklenil tukaj prenočiti. V tem trenutku zaslišal sem za seboj nekako škripanje duri. Ozrl sem se in tu sem videl, da za menoj ni bila skala, kakor se mi je dozdevalo, temuč visok vrtni zid. Res so zaškripali stežaji, duri so bile sedaj na pol odprte in videl sem v vrt. Bil je poln prastarega drevja, mala, a neizrečeno elegantna hišica stala je v sredi. Pročelje njeno, pisano pobarvano in bogato pozlačeno, bilo je pokrito z najfinejšimi rezbarijami, posuto z rožami. Pred hišo bil je velik, z mramorjem obrobjen ribnik; tam je krmila Mingea ribe zlatice. Zdelo se mi je, da me ne vidi. Vzkipela mi je kri. Kako je prišla Mingea sem? Zakaj sem je srečaval pri vsakem njenem koraku? Nekaj me je sililo k begu. Čutil sem, da ne obstanem, ako upre še jedenkrat koprneče svoje poglede v me. Nisem se obstavljajal z begom, učinil sem nekoliko korakov. Vleklo me je, da bi se ozrl vsaj še jedenkrat nánjo, toda storil nisem tako. Kmalopaz zaslišim za seboj korake, ustavil sem se nehoté. Na mojej strani stala je Tatarka. katero sem sem videl včeraj pri krmilu.

„Gospod“, rekla je mirno. „Mingea, moja zapovedovalka, pošilja me za vami. V svojej zmešnjavi obesili ste lavto na vejo breskve in ste jo pozabili tam.“

„Nisem pazabil svoje lavte,“ odgovoril sem, snel prstan ter ga dal robkinji v darilo. „Obesil sem jo kot dar za tvojo gospo. Slavnost cvetic je in stara navada opravičuje ta dan tudi onim darilca darovati, katerim bi se drugi čas ne drznili kaj takega ponuditi.“

„Vljudni ste in darežljivi,“ odgovorila je Tatarka, „poročim to svojej gospej, spodobnost zahteva, da bi jej to ponovili tudi sami.“

Videl sem, da sem se vjel sè svojo vljudno lažjo sam v mrežo. Vstrašil sem se nekoliko, toda šel sem hitro sè srčnostjo za Tatarko.

Peljala me je v malo sobico, ki je bila vsa iz bisernice rožnatega leska, tako da mi je bilo, kakor bi bil sredi ogromne školjke. Duri, ki so se nekje za mano odprle, zapele so kakor struna in ko sem se ozrl, stala je Migea na pragu. Imela je mojo lavto v roki in žarila se je od radostnega nasmeha. Toda v tem nasmehu kazala se je neka koprneča žalost, katera jej je dajala nekaj neizrekljivo sanjarskega.

„Hvala za tvoje darilo, mej Hoangti,“ rekla je bližaje se mi. „Naposled mi je vendar dovoljeno s teboj govoriti! O kake sem hrepenela po tem trenutku!“

Srcé moje bilo je divje, čutil sem neko slabost od same strasti. Toda vest moja karala me je: „Kako si se mogel približati ženi svojega dobrotnika?“

Zbral sem vse moči in rekel po velikem naporu:

„Gospa moja, kedaj se povrneš k svojemu možu Panju, k mojemu dobrotniku?“

Mingea se nasmehnila.

„Izvrstno umeš očitati“, rekla je, „toda motiš se. Panju moj mož? Mogel bi biti moj oče. Sicer sem mu sorodna, in pogledam v časi v njegovo hišo. Videl si

me tam nekolikrat in od tod tvoja zmota. Živim vedno tu v tej samoti.“

„Ti si prosta, nisi nikogar?“ vzkliknil sem in solze radosti vlile so se mi iz oči.

„Nikogar nisem — kakor tvoja, ki te je duša moja izbrala“, šepetala je Mingea. „Da“, dodala je čez nekaj časa. „tebi naj pripadem — ali pa grobu!“

Zgrudil sem se k njenim nogam in poljubljal rob njenega krila.

Sklenila se je k meni, položila zračno svojo roko na mojo glavo.

„Ah“, šepetala je tiho, tako tiho, kakor najnežnejši vetrec in s tako globokim glasom, kakor bi prihajal iz neizmerne brezdnosti; „ah, kako te ljubim, kako te ljubim!“

Zgrudila se mi je na srce. Bil sem kakor blazen, čutil sem, kakor bi mi umiralo srce; zazeblo me je, ko sem pritisnil poljub na njeno čelo. Ljubezen moja imela je nekaj smrti podobnega, tako neumljiva, silna, dá strašna se mi je zdela v tem trenutku. Zdelo se mi je, da je s tem poljubom vse moje življenje prešlo v njeno bitje, a jaz da sem ostal brez volje in brez duše kakor mrtvec.

Mingea postala je kakor plamen.

„Sedaj si na veke moj!“ rekla je. „Hočeš li postati moj mož?“

Življenje vračalo se je zopet v trepetajoče moje telo. Odgovoril sem jej le z divjim vzklikom.

„Vstanoviva vse po starej navadi, čuvajva staro izročilo“, rekla je Mingea veselo. „Tu zraven je kopalnica, tam najdeš oblačila, ki se prilegajo prihodnjemu obredu.“

(Dalje sledi.)

Novice.

— Osebne vesti. Naš rojak računski svetnik v finančnem ministerstvu Fran Gogola, je imenovan višjim računskim svetnikom. — Umrli je v Črnomlju vpokojeni dekan in častni kanonik tržaški Jakob Stariha, zlatomašnik, vitez Franc-Jožefovega reda, v starosti 84 let. — Deželni inženier kranjski g. J. Vladimir Hrasky je predlagan profesorjem hidrotehnike na češki tehniški visoki šoli v Pragi.

— Prenos Kopitarjevih umrjočih ostankov v Ljubljano. Jernej Kopitar, učenjak svetovne slave, počiva zdaj v domači zemlji. Ako je kdo vreden hvaležnosti vsega slovenskega naroda, je to gotovo Kopitar, ki je spisal prvo kritično slovnico, ki nam je objavil najčastitejšo svetinjo našega jezika, brizinske spomenike, ki je v družbi z Dobrovskim ustanovil novo vedo slavistiko s svojo epohalno knjigo „Glagolita Clozianus“, ki je postavil temelj stari slovenščini, ki nam je odgojil Miklošiča in Vuka, ki so ga častili cesarji, kralji in papeži ter ga odlikovali z redi in častnimi naslovi. Kopitar je zajedno z Vukom počival na pokopališču sv. Marka na Dunaji. Prenos se je na Dunaju vršil jako slovesno. Dvorni svetnik Šuklje je pozdravil udeležnike, za njim je govoril dunajski župan dr. Lueger, potem pa je imel slavnostni govor o Kopitarju bivši srbski minister Novaković, o Vuku pa Slovenec dr. Murko. Slavnosti so se udeležili zastopniki naučnega mi-

nisterstva, cesarske akademije, srbske akademije in drugih korporacij ter jako mnogo odličnega občinstva. Pogreb v Ljubljani je bil jako slovesen in je dokazal, da Slovenci cenimo in spoštujemo svoje veleumne. Sprevod od kolodvora na pokopališče je bil veleimpozanten. Udeležili so se ga zastopniki vlade, dež. odbora, vseh šol, vseh korporacij, narodna društva z zastavami in nebroj občinstva. Iz Zagreba so bili prišli zastopniki jugoslovanske akademije in Matice hrvatske. Na krsto je bilo položenih nebroj vencev. Nagrobni govor je govoril predsednik „Slovenske Matice“ prof. Lev e c. Slavnost je v vsakem oziru uspela in v gledalcih utrdila zavest, da smo Slovenci vredni biti samostojen kulturni narod, ker cenimo znanost in spoštujemo svoje dušne velikane tudi po njih smrti.

— **Cesarjev spomenik.** V spomn na cesarjev obisk Ljubljane povodom velike potresne katastrofe leta 1895. postavi mestna občina Ljubljanska na prostoru pred Narodnim domom poseben spomenik cesarja Franca Jožefa.

— **Efektna loterija »Glasbene Matice«.** Srečkanje se bo vršilo dne 15. oktobra t. l. Dobitki so krasni in dragoceni in ker je „Glasbena Matica“ zavod, kateri zasluži vso podporo, je pač želeti, da rodoljubi čim prej pokupijo vse srečke.

— **«Slovansko krščansko-narodna zveza»,** kakor se imenuje klub, v katerem sede slovenski poslanci, se je začela krhati. Poslanec Šuklje je izstopil, neposredno zategadelj, ker ni bil volien v proračunski odsek, posredno pa zategadelj, ker sploh ni zadovoljen s klubovo politiko, proti kateri se sploh čujejo pomisleki, da je preradikalna, kakor je rekla „Süst. P.“

— **Ljudski shod** je bil dne 3. oktobra v Žireh. Na shodu jo govoril g. notar Gruntar o narodnogospodarskih rečeh.

— **Dr. Ivan E. Lipold,** bivši dež. poslanec štajerski, je te dni pri sv. Petru pod sv. Gorami umrl. Pokojnik se je rodil l. 1842. in je bil jeden najbolj narodnih duhovnikov na Štajerskem. Deželni poslanec je bil od l. 1890 do l. 1896, pri novih volitvah pa radi bolehnosti ni več kandidoval. N. v m. p.!

— **Dopolnilni volitvi v dež. zbor kranjski.** mesto pokojnih poslancev Janka Kersnika in Matevža Lavrenčica, katerih prvi je zastopal trgovinsko in obrtno zbornico, drugi pa kmetijske občine vipavsko-idrijske, se bodeta vršili dne 16. novembra.

— **Slovenec v naučnem ministerstvu.** Naučni minister je pozval našega rojaka, dr. Antona Primožiča, profesorja na državni gimnaziji v II. dunajskem okraju v ministerstvo na slnžbovanje.

— **Potrjena šolska knjiga.** Naučno ministerstvo je odobrilo šolsko knjige „Latinske vadbe za III. gimnazijski razred“, katero je sestavil prof. dr. Lovro Požar.

— **Gospodinjska šola.** V Ljubljani se je ustanovilo posebno društvo za napravo in vzdrževanje gospodinjske šole. Občni zbor tega društva bo dne 18. oktobra.

— **Velika glava.** S tem ne mislimo glave kakega učnjaka, kakega umetnika ali političnega velikana, tudi ne glave kakega merjasca, bika, slona ali medveda, marveč mislimo — zeljnato glavo, ki tehta 6½ kilogramov in ki je zrastle na zelniku g. Wilfana na Posavju pri Ljubljani. Ako bi nas vprašal kdo, je li velika glava Bismarcka storila več dobrega, kakor ta zeljnata, presneto, da bi dobila poslednja najbrže več glasov.

— **Trije ljudje zmrznili.** Iz Ilirske Bistrice se poroča, da je bila tam 4. t. m. silna burja z dežjem in snegom. Dva posestnika in jeden mladenič iz Kuteževa pri Il. Bistrici so na potu iz gozda proti domu komaj eno uro od vasi zmrznili. Poginila sta tudi en konj in ena krava.

Štajerski dež. glavar grof Gundakar Wurmbrand je resigniral na svoje mesto. Povod temu je lastna bolezen — grofa Wurmbranda je zadela kap — in samomor njegovega

sina. Wurmbrand je po odstopu koalicijskega ministerstva z veliko težavo dosegel mesto dež. glavarja, ker ga ni marala nobena stranka. Nam Slovencem ni bil naklonjen in nam je škodoval, koder je mogel.

— **Štajerski dež. šolski svet.** ima čudne nazore v nalogah ljudskih šol. V slovenski trg Braslovče je poslal kot učiteljico slovenskih otrok, neko trdo Nemko, katera ne zna ni besedice slovenski. Štajerskim rojakom bi bilo svetovali, da že začnejo nastopati energično in brezobzirno.

— **Isterski dež. zbor.** Vlada je ustregla stari želji istrskih Slovencev in Hrvatov in premestila istrski dež. zbor iz Poreča v Pulj. Zgodilo se je to, ker je poreško prebivalstvo slovanske poslance zasramovalo na vse možne načine in jim streglo celo po življenje, tako da so morali bežati iz mesta in ponoči, v snegu in v mrazu hoditi po več ur daleč Lahi so se premeščenju dež. zbora iz Poreča v Pulj zoperstavljali z vsemi silami, zlasti ker je to za Poreč velika škoda, toda doslegli niso nič. Stvar je rešena in radi tega so štirje laški deželni poslanci odložili svoje mandate.

— **Razveljavljenje Nabergojeve izvolitve pred državnem sodiščem.** Občinski zastop tržaški razveljavil je izvolitev Nabrgoja, ne da bi v to imel kak vzrok, zgolj z motivacijo, da Nabrgoj ni vreden, da bi sedel v obč. svetu. Nemestništvo je ta sklep obč. sveta uničilo in ministerstvo je to uničenje potrdilo. Proti tej odločbi se je tržaški obč. svet pritožil na drž. sodišče, katero bode o stvari razpravljalo dne 19. m. t.

— **Spojenje slovenske in istrsko-hrvatske družbe sv. Cirila in Metoda** je izprožil zaslužni predsednik istrske družbe dr. Vitezić v zagrebškem Obzoru. Predlog ni napačen in zasluži, da bi ga slovenska družba sv. Cirila in Metoda uvaževala.

— **Smrt na ognjišču.** V Marinmostu v Bosni se je pripetila strašna nesreča. Brat in sestra sta šla iz jedne hiše od doma in pustila starega hromega očeta samega pri ognjišču. Iz neznanega vzroka je padel starček pri ognjišču čez ogenj in je zgorel v pravem pomenu besede. Brat in sestra sta v sodni preiskavi.

— **Mestna hranilnica v Novem mestu** je sklenila, da bode plačevala rentni davek iz svojega premoženja, da ga potemtakem ne bode odtegovala vlagateljem, tako, da bodo isti v bodoče dobivali kakor doslej polne 4% obresti od svojih vlog.

— **Ponesrečil** je te dni krojač Ivan Sodja iz Zabreznice v radovljiškem okraju, ko se je s posestnikom Legatom vozil proti Jesenicam. Konj se je bil splašil in z vozom zadel ob odrivač tako močno, da je Sodja padel z voza in se ubil.

— **Volitve v odbor delavske zavarovalnice proti nezgodam v Trstu** se bodo vršile dne 6. novembra. Komisija za volitev novega načelnštva je že razposlala glasovnice in sicer ta pod naravnost imovnikom po pošti. Vsak, kdor plačuje v tržaško delavsko zavarovalnico zoper nezgode, naj pazi, ali je dobil glasovnico; če je ne dobil, naj jo tako reklamuje, na vsak način pa vsaj do 20. dne t. m. Isto tako naj vsak, čegar glasovnica ni pravilno narejena, (na pr. da ni postavljeno v glasovnico zavarovalnice pravo število delavcev) v istem roku reklamuje pri volitveni komisiji za delavsko zavarovalnico zoper nezgode v Trstu. Načelnštvo tržaške delavske zavarovalnice proti nezgodam je bilo razpuščeno na svojo ozir na prošnje večine načelnštva. Ti prošnji je dala posod izprememba določil § 12. zavarovalničnega statuta, kjer so v svrhu volitve načelnštva vse dotične delovrške razvrščene v šest kategorij. Izprememba omenjenega določila je bila pač potrebna, ker se je dolžnost zavarovanja delavcev proti nezgodam zakonskim pôttem raztegnila na celo vrsto podjetij, katere prej niso bilo zavarovanju podvržena. Ta na novo pritegnena podjetja je bilo uvrstiti v zakonito ustanovičeno šestorico kategorij, izmed katerih

po tri vsaki dve leti na novo volijo svoje zastopnike v načelnštvo in njihove namestnike. Vse druge delavske zavarovalnice proti nezgodam so postopale pri ti uvrstitvi tako da da so tista povjetja, ktera so bila na novo pritegnena dolžnosti zavarovanja, potaknile v obstoječe kategorije, ne da bi sicer izpremenile prejšnjo razvrstitev, tržaška ta zavarovalnica pa je razbrskala vse kategorije in jih skoro popolnem prekucnila: neizpremenjenja je ostala samo jedna, namreč tretja kategorija! Merodajna tržaška gospôda, ki je izvalila to „kombinacijo“, je dobro vedela kaj dela in zato je izprožila herojično misel, da načelnštvo samo predlagaj svoj razpust, češ, da bi bile nekatere vrste podjetij prikrajšane v svoji volilni pravici, ako bi se vršile dopolnilne volitve v dozdanjem redu. In visoka vlada je izprevidela, da je to res, to se pravi, da ima tista merodajna tržaška gospôda prav, in visoka vlada je ti gospôdi ugodila! Zelo zanimljivo bi bilo ih močno nas mika še katere reči o rafinovani izpremambi najvažnejših določil štata tržaške delavske zavarovalnice proti nezgodam in o visoke visoke vlade blagonaklonjenosti napram ti „napredni“ preosnovi, toda ta prijetni posel moramo odložiti za boljši čas, ker zdaj je baviti se nam pred vsem s prihodnjimi novimi volitvami v zavarovalnično načelnštvo. Za te volitve je zlasti treba vedeti vsakemu volilnemu upravičencu, v katero iz nova „prikrojenih“ volilnih kategorij spada njegova delovršba. Zato prijavljamo nastopno zdaj veljavno besedilo uže navedenega § 12, po katerem spadajo v kategorijo. I. Železnice, podjetja za prevažanje, skladišča blaga, grabačije (baggereien) — II. Rudniki, fužine, obdelava kovin, stroji, orodje itd. — III. Kemična obrtnost, kurilne in svetilne tvarine, živež in užitne stvari. — IV. Kamenje in razne pesti, stavbinski obrti in delo v delavnicah, gledališča, gasilci po poklicu, dimnikarji, podjetja za snaženj, cest in poslopje. — V. Škalna obrtnost, poligrafski obrti, obleke oziroma obutev, snažilnice, kopališča, — VI. Papir in usnje, les in rezbarske tvorine, poljedelske in gozdarske delovršbe, mlini. — To je razvrstitev kategorij, po kateri se bodo vršile prihodnje volitve vsega zavarovalničnega načelnštva. Nekteri naših časnikov so z ozirom na te volitve priobčili prejšnjo razdelitev kategorij, kar bi torej kazalo popraviti, da se volileci ne bodo motili. Kdor dobode glasovnico, prepričaj se poleg družega tudi na podstavi gori razglašene avtentične besedila štaturnih določil, ali je uvrščen v pravo kategorijo. Kdor najde napako, pošlji takoj reklamacijo volitveni komisiji.

— **Vipavska železnica.** Železniško ministerstvo je stavilo pogoj, da podeli koncesijo za zgradbo vipavske železnice le tedaj, ako prispejo za njo zasebni interesenti znesek 50 000 gld. — Ta svota je vplačana, oziroma zagotovljena. Vložila se je tudi že prošnja za koncesijo in imamo najboljšo upanje, da jo ministerstvo prositeljem kmalu podeli. Prosilci so gg.: grof Alfred Coronini-Cronberg, dr. Anton Gregorčič, Matevž Saunig, Lovro Juvančič, Filip Tipin in angelj Casagrande. Udeležene občine in zasebniki so prispeli te-le svote; 5000 gld. združene opekarne v Biljah in Bukovici; 4000 gld. občina Dornberg; po 3000 gld.: grof Alfred Coronini, občini Ajdovščina in Sv. Križ; 2600 Kornelij Gorup; po 2000: grof Franc Coronini, občini Rihemberg in Št. Andrež; 1500 občina Prvačina; 1200 občina Bilje; po 1000: Ivan Bizjak, Lovro Juvančič, župnik in Josip Mrevlje v Dornbergu, Vaclav Jochmann v Ajdovščini, Josip Perozzi v Trstu, Matija Repič v Šturjah, občine Črniče, Kamnje, Lokavec, Miren, Šmarje in Šturje; 550 občina Selo; po 500: Eran in Ana Baveon v Dornbergu, Josip Budin v Trstu, Ignacij Kovač v Ajdovščini, Franc Vovk v Biljah, občine: Renče, Skrilje, Sv. Tomaž, Voggersko in Ustja; 450 občina Batuje; 400 župnik Dugulin v Ajdovščini; 300 združena opekarna v Renčah; po 200: Josip pl. Degrazia in župnik Josip Pavletič v Renčah; 100 gld.: Anton Visintin v Renčah; skupaj 48.000 gld. Ostalih 2000 gld. da v blagu c. kr. gozdarski urad v Gorici, kar ima pa še portditi c. kr. poljedelsko ministerstvo. Mi smo zadostili stav-

ljenim pogojem, predno smo dobili koncesijo; so pa kraji, kateri niso enakim pogojem še sedaj zadostili, akoprav že teče dotična železnica. Izdelovanje podrobnega načrta napreduje dobro; omenili bi samo to, da ne more imeti vsak posebej postaje pred nosom ali pa progo po svojem načrtu.

— **Premovanje konj** se je vršilo v Št. Jarneju 13. sept. ter so dobili: a) za kobile z žrebetom posestniki: Ivan Stojin iz Ostroga 35 gld., Matija Verè iz Zaboršta 20 gld., Josip Tavčar iz Št. Jarneja, Josip Globelnik iz Škocijana in Anton Barboič iz Čedrežev vsak po 15 gld., Ivan Rozman iz Kopice in Anton pl. Fettich Frankheim iz Št. Jarneja vsak srebrno sveinjo; b) za male ubrejene kobile posestniki: Frančišek Fabijan iz Dolnjega Gradišča 25 gld., Ivan Vrtačnik iz pristavice 20 gld., Peter Kerhin iz Dolnjega Gradišča 15 gld., Josip Janežič iz Most in Josip Banič iz Šmednika vsak srebrno svetinjo; c) za jedno in dveletne žrebice posestniki: Ivan Stojin iz Ostroga 15 gld., Ivan Kerhin iz Zgornjega Gradišča, Mihael Farrer iz Velike Vasi in Matija Miklavčič iz Mohorovca vsak po 10 gld., Janez Škrjanc iz Kostanjevice. Peter Kerhin iz Spodnjega Gradišča in Martin Šoln iz Sela vsak srebrno svetinjo. — Pri premovanju v Trebnjem 14. dne septembra so dobili: a) za kobile z žrebetom posetniki: Josipina Hribar iz Velikega Gabra 20 gld., Anton Bizjak iz Skuč in Frančišek Grabnar iz Velikega Gabra vsak po 15 gld.; b) za mlade ubrejene kobile posestniki: Ivan Zajec iz Podboršta 25 gld., Frančišek Razdrh iz Temenice 20 gld., Frančišek Bizjak iz Skuč 15 gld., Josipina Hribar iz Velikega Gabra in Julij Treo iz Male Vasi vsak srebrno svetinjo; c) za jedno in dveletne žrebice posestniki: Ivan Slak iz Knežje Vasi in Ivan Smolič iz Skuč vsak po 10 gld., Josip Mavsar iz Igljenika, Anton Kukenberger iz Zgornjih Ponikev, Jakob Košak iz Družinske Vasi in Josip Bergar iz Stojanskega Vrha vsak srebrno svetinjo.

— **Visoka starost.** V vasi Foča v Bosni živi trgovec z imenom Andrija Glogjaja, kateremu je 112 let. Mož pa je kljub visoki starosti čil in krepak in krepak in opravlja svoja dela brez vsacega utrujenja.

— **Nemki šschulverein propada!** Na zadnjem občnem zboru nemškega schulvereina, tega najnevarnejšega sovražnika slovanskih narodnostij, se je konstatovalo, da je imelo društvo koncem avgusta t. l. 25.000 manj dohodkov nego lani. Člani odpadejo trumoma. Vzroka sta dva: prvi je ta, da ljudje nečejo dajati več denarja v to svrhu, da bi se raznarodovali tudi t. j. slovanski otroci, da bi se ustvarjali z nemškimi novci narodne izdajice; drugi pa je ta, da se Nemci upirajo dejstvu, da je postalo društvo liberalno židovsko, da je vališče židovsko-liberalnih idej in gnezdo židovsko politične agitacije. Zato propada ugled društva, z ugledom pa tudi dohodki. Društvo ne stoji več na absolutno nemškem, nego na stranskarskem stališču. Zato k občnemu zboru župana dunajskega, ker je antisemit, niso demonstrativno povabili, pa izpremenili štatute v tem smislu, da ne pripade društveni denar za slučaj razpusta, več Dunaju. Tudi predlog, naj posamezna poverjeništa sama odločajo, kdo se sprejmi mej člane ali ne, je židovsko vodstvo pobilo, boje se, da bi se zabranil židom vstop. Slovane tak propad najnemoralnejšega nemškega šolskega društva le veseli!

— **Nekaj o človeških žarkih.** Marsikaj kar se je smatralo v dobah človeške nevednosti naravnost za čudeže, se je pojasnilo na znanstven način. Mnogo je razkrilo dušeslovje, potem teorija človeškega magnetizma in — kemija v svoji velikanski vedi. Tako se je prišlo menda tudi na sled uzroku o človeških žarkih. Neki francoski fotograf je našel po svojih eksperimentih, da je zdrav človek zmožen, izsevati iz svojega telesa svitle žarke in je to dejanski dokazal. Ob enem se je prepričal ta francoski učenjak po imenu dr. Luys, da slabotni in bolehnii ljudje ne dajo nobenih žarkov iz sebe.

— **Kraljica-pesnikinja.** Rumunska kraljica s pesniškim imenom „Carmen Sylva“ postane te dni častna doktorica budimpeštanskega vseučilišča. Kraljica je povabila komponista Hubayja na svoj grad Sinaia ter mu je obljubila spisati tekst za novo opero. Taki pisatelji pač lahko pišejo, ki imajo časa in svobode — altro che Sloveni!

— **Cudovito deblo.** V vrtu budhističkega samostana Gumbum v severnem Tibetu v srednji Aziji raste drevo, v katerega deblo je urezanih vse polno svetih rekov in molitev. Tamošnje ljudstvo gleda na to drevo z globokim spoštovanjem in svetim strahom. Nekateri evropski nčenjaki so pregledali to drevo in izpoznali, da reki in molitve v deblu izvirajo od duhovnikov samostana, kateri drže ljudstvo na ujdah z širnjem misli, da so reki in molitve izvor nadzemske moči. Ljudstvo slepo veruje temu in to je dobro.

— **Kraljeva ideja!** Mladi španjski kralj Alfonz je dobil nedavno temu od madridskega škofa svetinjo, katero je blagoslovil papež. Mladi kralj je prešal, čemu mu bode svetinja. — „Da Vaše Veličanstvo obvaruje vsega zla“. — Kralj se je zahvalil pristrčno za ta dar. Skriva pa je dal napraviti kralj 20 zabojev svetinj, katere je poslal škofu s prošnjo, naj prosi sv. Očeta, da jih blagoslovi. Svetinje so namenjene za vojake na Kubi, katere naj istotako obvarujejo nevarnosti. Zaboji svetinj so že na poti v Rim. Značilno za duhovnost mladega kralja je tudi sledeče: Ko so došle s Kube zadnje neprijetne vesti, je rekla sinku kraljica-mati: „Glej, koliko ljudi mora umreti za te“, na kar je deček vzkliknil ves prestrašen; „Oj mati, mati, zakaj umrjo, naj bi raje živeli za me!“

Vizitnice

priporoča

J. Blaznik-ova tiskarna v Ljubljani.

Pravi trpotčev sok je jedino oni, kateri se pripravljajo v lekarni k Zrinjskemu, H. Brodjovin, Zagreb, Zrinjskega trg števil. 20.

Trpotčev sok nepresežno deluje pri vsih prehlajenjah dušnih organov, ter je najboljšo sredstvo za prsni katar, kašelj, prsni bol, hripavost in vrnitveni bol. Tudi zastarani kašelj se s tem zdravilom v najkrajšem času da odpraviti; bolniki dobijo tek za jelo, lahko spijo in na ta način hitro okrevajo. — Izmed mnogih zahval spominjam tukaj samo ono: (2) (79-2)

»Velecenjenigospod lekarnik!

Pošljite mi še tri steklenice Vašega izvrstno delujočega trpotčevega soka; potrebujem jih za moje znance. Jaz sem od dveh steklenic od neznanega kašlja popolnoma ozdravel. Hvala Vam. Priporočil bodem ta zdravilni sok vsim prsni bolnim. S spoštovanjem. — Rudolf Ausim. Na Dnnaji, 20. marca 1897.

Pazi naj se toraj, da je na vsaki steklenici varstvena znamka t. j. slika bana Nikole Zrinjskega, kajti oni samo je pravi trpotčev sok, kateri to varstveno znamko nosi. — Cena steklenici stočnim opisom je 75 kr. — Razpošilja se vsaki dan s pošto na vsa mesta in sicer proti predplačilu (priravnavi 20 kr. za zametek) ali pa po poštne povzetju. — Ceniki raznovrstnih domačih preskušanih zdravil razpošiljajo se na zahtevo zastonj in poštne prosto. Lekarna k Zrinjskemu, H. Brodjovin, Zagreb, Zrinjski trg števil. 20.

Loterijske srečke.

V Lincu dne 9. oktobra t. l.: 75, 40, 1, 41, 80.

V Trstu dne 9. oktobra t. l.: 34, 6, 29, 21, 68.

V Pragi dne 13. oktobra t. l.: 53, 47, 45, 24. 1. 1

Koristna v vsakem gospodinjstvu je raba prave sladne kave, bodi-si v zdravstvenem, kakor v denarstvenem oziru. Tvrčki Kathreiner gré zasluga, da je med svet spravila povsod pod imenom »Kneippova kava« dobro znano pristno sladno kavo, katera ima okus prave kave in se je prav za to zelo vdomačila. Marsikdo jo pije kar čisto, navadno pa kot dodatek k pravi kavi. Naj se ne pomišlja nobena gospodinja, katera še ne rabi te kave, ter naj začne rabiti toliko zdravo in okusno pristno Kneippovo kavo. Svarimo pa tudi pred ponarejeno in slabejšo kavo tega imena, ki jo nekateri ponujajo. Ta seveda ne podá onega, kar se pričakuje od prave Kneipove sladne kave. Treba torej paziti pri nakupovanju ter tirjati pristno Kathreinerjevo Kneipovo sladno kavo v zavitkih s podobo župnika Kneippa in z imenom Kathreiner. Drugače zavito ali celó nezavito blago naj se ne sprejme. Hudo-voljno nekateri razširjajo vest, da se po smrti Kneippovi sladna kava ne izdeluje več, ampak mesto nje nek drug fabrikat. To je popolnoma neresnično, kajti tvrdka Kathreiner je od rajnega g. prelata Kneippa dobila za vse čase pravico, njegovo ime in njegovo podobo rabiti kot varstveno znamko, in izdeluje pa prodaja kakor dosedaj edino pristno Kneippovo kavo.

V svrhu varnosti občinstva pred ničvrednimi ponarejanji nosim od sedaj nadalje to-le oblastveno registrovano varstveno znamko.

Jedino pravi Balsam

(Tinctura balsamica)

iz lekarne pri „angelju varhu“ in tovarne farmacevtičnih preparatov

A. Thierry-ja v Pregradi pri Rogatec-Slatini.

Preskušeno in potrjeno od zdravstvenih (60 - 6) oblastev. (12)

Najstareje, najpristneje, najceneje ljudsko domače zdravilo, ki uteši prsne in plučne bolezni in želodčni krč itd. ter je uporabno notranje in zunanje. V znak pristnosti je

zaprta vsaka steklenica s srebrno kapico, v katero je vtisnjena moja tvrdka **Adolf Thierry, lekarna „pri angelju varhu“.** Vsak balzam, ki ne nosi zgoraj stoječe zelene tiskane varstvene znamke, naj se odkloni kot čim ceneje tem nič vrednejo ponaredbo. Pazi naj se torej vedno natančno na zeleno varstveno znamko, kakor zgoraj! Ponarejalce in posnemovalce svojega jedino pravega balzama, kakor tudi prekupce nič vrednih ponarejenih, občinstvo varajočih drugih balzamov, zasledujem najstrožje sodnijskim potom na podlagi zakona o varstvenih znamkah. Kjer se ne nahaja zaloga mojega balzama, naj se naroči direktno in naslov: **Na angelja varha lekarno A. Thierry-ja v Pregradi pri Rogatec-Slatini.** 12 malih ali 6 dvojnih steklenic stane franko vsake avstro-ogerske poštne postaje 4 krone, v Bosno in Hercegovino 12 malih ali 6 dvojnih steklenic 4 krone 60 vinarjev. Manj kot 12 majhnih ali 6 dvojnih steklenic se ne razpošilja. Razpošilja se samo proti predplačilu ali poštne povzetju.

Pazi naj se vedno natančno na zgorajšjo zeleno varstveno znamko, katera mora nositi v znak pristnosti vsaka steklenica.

ADOLF THIERRY, lekarnar
v Pregradi pri Rogatec-Slatini.